

ske Husmandsforeninger. Det er højest mærkeligt, at han fratager Foreninger, som have udvidet deres Virkeomraade betydeligt, en Del af det Tilskud, de havde Aaret i Forvejen. Dette har vakt megen Misfornøjelse mellem de fynske Husmænd, og det kan ikke andet end forundre os. Jeg er ikke i Stand til at forstaa, hvorfor Ministeren har baaret sig saaledes ad. For man kan naturligvis ikke tænke sig, at Grunden skulde være, at de fynske Husmandsforeninger ved deres sidste Generalforsamling satte nogle af Regeringens Tilhængere ud af Bestyrelsen og valgte Socialdemokrater og Medlemmer af Venstrepartiet her i Salen ind i Bestyrelsen. Jeg siger, at det kan man naturligvis ikke tænke sig skulde være Grunden til, at Ministeren saaledes fratager dem et Tilskud, som de sikkert havde ventet at beholde. For øvrigt er det ikke første Gang, den højtærede Landbrugsminister tillader sig at fremsætte en Del ubeføjede og ubevislige Paastande overfor Socialdemokratiet. Han har før i Dag været i den Situation ikke at være i Stand til at godtgøre Berettigelsen af at bruge den Slags Udtryk overfor Socialdemokratiet.

Saa siger den højtærede Minister, at det Forslag om at give 30,000 Kr. som Understøttelse til Hededyrkere kan han ikke føre ud i Livet. Ja, naar han siger det, maa vi jo tro ham. Men jeg tror, det er Ministerens Fejl og ikke Forslagets Fejl, for dette Forslag er formet paa samme Maade som andre Bevillinger, der gives til Landbrugsministeriet, og for øvrigt ogsaa som Bevillinger, der gives til andre Ministerier, nemlig saaledes, at der stilles en Sum til Raadighed for den vedkommende Minister i den Hensigt, at Ministeren fastsætter de nærmere Regler for denne Sums Administration, at han søger at komme i Forbindelse med de Organer, som ville være nødvendige for at føre Sagen ud i Livet. Og her er Stillingen den, at der virkelig findes ikke et enkelt, men flere Organer, som kunne være Mellemlid. Jeg har nævnt Hedeselskabet, jeg har nævnt de stedlige Landboforeninger, jeg har nævnt de stedlige Husmandsforeninger. Det ærede Medlem for Herning (Rasmus Nielsen) nævnede ogsaa, at de stedlige Sogneraad, som nu staa som Mellemlid for at bringe de Laan i Stand, der ere bevilgede paa § 27 i samme Øjemed, ogsaa meget godt kunde være Mellemlid, naar Talen var om at give en direkte Understøttelse til de Folk, som man fandt værdige dertil. Hvis Ministeren kunde

sige: Angaaende denne Bevilling har jeg henvendt mig til saadanne Organisationer ude i Befolkningen, som man kunde tænke sig vilde føre Bevillingen ud i Livet, men de have alle sagt nej, kunde Ministeren med Rette møde her i Tinget og sige: Jeg kan ikke modtage denne Bevilling, for jeg ser mig ikke i Stand til at administrere den. Men saa længe den højtærede Minister ikke har gjort noget Forsøg i denne Henseende, har han ingen Ret til her at sige: Jeg kan ikke modtage denne Bevilling, jeg kan ikke føre den ud i Livet. Det er hans Fejl, ikke Bevillingens Fejl.

Jeg skal derefter tillade mig at gøre et Par Bemærkninger overfor det ærede Medlem for Thisted Amts 3die Valgkreds (Barner). Han staa — og det samme gælder egentlig ogsaa det ærede Medlem for Varde (S. Sørensen) — som Repræsentant for en Valgkreds, der grænser til Vesterhavet, og de to ærede Medlemmer staa i en mærkelig Stilling overfor vort Forslag om at anvende 30,000 Kr. til Indkøb af Arealer ude i Klitterne til Beplantning. Paa den ene Side skulde de varetage deres Vælgeres Interesser — og deres Vælgere kræve bestemt, det ved jeg, at Beplantningen skal fortsættes, de ønske netop, at der skulde blive dannet disse Læbælte, som kunde strække sig fra Skagen til Blaavandshuk, og det ere de to ærede Medlemmer sikkert ikke i Tvivl om —, men paa den anden Side have de en vrangvillig Landbrugsminister, en Minister, som ikke vil gøre noget i den Henseende, som har ladet denne Sag gaa i Staa i al den Tid, han har siddet ved Magten, og det er naturligvis vanskeligt, for ikke at sige umuligt, at tjene to Herrer i denne Sag, baade at tjene Vælgernes Interesser og at støtte den højtærede Landbrugsminister. Naar han siger nej, skulde de Herrer ogsaa sige nej.

Derefter vil jeg gøre et Par Bemærkninger til det ærede Medlem for Give (N. C. Jensen). Det forekommer mig, at de Udtalelser, han i Gaar fremsatte, vare et af de vægtigste Indlæg, der ere givne i denne Diskussion om Understøttelse til Hededyrkere. Det er heller ikke saa underligt, thi der er i denne Sal neppe noget Medlem, der har et saa nøje Kendskab til Hededyrkning og Hededyrkernes Liv og Arbejde som det ærede Medlem for Give. En Mand, der er vokset op ude i Heden og selv praktisk har taget Del i dette Arbejde, kan naturligvis tale om disse Spørgsmaal med langt større Kendskab end no-